

J. 230
Lut.

Age

Pat. Act. 647

5-230
Lut

Sal Mine
EUSEBIO
mus.

D. Marth. Luth.

Epter Peirre syre
re Bileggningu
prentadur.

Psalm. 34.

Komed hingad 2
heyred miet / Eg vñ
Fieha ydur Otta
Drottins.

~~~~~

trátru Tíju Laza

Bodord Guds.

þetta Bodord.

þu er Drottinn Gud

/ þu skalt ekk þapa að

Mega Gude fyrir mig.

þad er.

þu eigum þver alla M

þu afn / Gud að ofgast / þu

elka / þu g þu eirn að trua

þad Bodord.

Þigge þu þu leggja Marn

Drottinn Guds þins við

Megoma.

þad

Það er.

. Vær eigi um að oflast
sta Gud. Dignum eigi
er þús að bidda / hafi þú
ne/eigi súrtia við þú/niet
ofkyngi fremia / eigi lú
edur súrtia/ heldur eigi
er Guds Nafn að mál
ollum vorum Nauds
það að tilbidda/lofa þú
þú þættir að gíora.

Þridia Bodoð.

Minstu a að helga Nafni
þar Þag DNE Tino.

Það er

A 4

Vær

um ad eltaft z el
a Gud/ Ad vier eige fyrer
um Predikun/nie hanns
d/ Hellsdur eigum vier þ
magt ad hallda/giarnan
era þad og læra.

Siorda Bodord.

era Kalltu Gødur þif
Boder/so þu verder lang
a Jordusie.

þad er.

Vier eigum ad eltaft z el
a Gud/ Ad vier eige þlytū
vora Foreldra/nie þa s yf

off

off eru bodner / æ
Kide reitū / hellsur
dre hofum / pionū þr
pdner flewn / elstun þa
rding veitum.

Símta Boderd.

Eige stollu Mañ den
þad er

Bier eigū ad ostast z
Gud. Ad vier eige meid
Nollu vors Maunga / eda gi
orū hñ Mein j noceru / Ne
Ror eigū vier hñ ad biarga
z vidhialpa / j ollū Ljps nau
ðsynn.   214   618

112. Þodord
alltu Þordom dýja.
Það er

Þíer eigū ad oftast z elsta
Ad vier lipum hrein
duglega / bæde i Þordū z
reū / z ad huor z einn elst
z i heidre hase / sūna Ef
sonu.

Sigunda Þodord
Þíge þalltu stela.
Það er.

Þíer eigum ad oftast z elst
sta Gud. Ad vier eige grísp
um Gots eða peninga / vora
sta

Naunga / eða með Folt-
Kaupeyret / eða Underh-
giu / vnder oss drögu / Nele-
eigü vier hñ ad hialpa /
hñs Gots z Bpþelldes
værfest z varduciteft.

Attunda Bodord.

Eige skaltu bera Falt-
Binnisburd i mose þess
Naunga.

Þad er

Biet eigü ad oftast z elst
Gud / Ad vier ecke ranglega
liugum / neftu a vorñ Na-
unga / edur sunftiñ / bat (ofte) /

At iij

etur

ofrægium hafi / heudu
gum vier hñ ad apsaða / z
le goft vmbhñ ad tala / z fœ
alla hlute til betra veg.

Ætunda Bodord.

Ige skaltu gyrnast Næs
aunga þíns.

Það er.

er eigum ad ottast z el
Sud / Ad vier ei med Fl
stundil eftir Urfe / edur
fasti Eign vors Naunga /
eda vnder offdregum / med
ofervarpe Laga z Rictfinda
Næld

Nelldur eigum við
álpa og styrktu/ad þú
fitt ofbaddad.

Tjunda Boddur.

Eige staltu grynast þú
Eigendur/ eige þú
þú staltu þú / eige þú
nie Asna/ z ekkert þ þ
það er

Þú eigur ad ofbadd z þú
þú/ Ad þú ei þúf tækt
eda lofum þra voru Nall
ga/ þú Eigendur/ þú
staltu þúf eda þúf/ Nell
þú

in vier ad carniffa/oz
fleggia/ ad huor z eitn
mi/z æftunde ad piona
þonkin fþludugt er.

Quad feiger Gud ap þillu þeffu
wordu? fuar

So feiger hæ. Exod. 20.

Eg er DRÖllif Gud þin
tut/ Wandlætare/ Bif
c Ranglætis Fedraffá/
Gedunum/ i þridiu z fior
Reffkunnst/ þra s mig ha
ta. Eft giorande Drystuße
me i þufund Lidu/ þeim fñ
mig elffa/ z varducita minn
Bodord. þad

Gud. hootar þeim öllum þ
 num/sem af vifia þessu ha
 ns Bodordum/ þui eigum þ
 er ad oftast z hræðast hani
 Reide/ z eckert giora i me
 þessum hans Bodordū.
 þeim öllum sem þesse hafi
 Bodord hallda / þeim ief
 ha sine Mæd/ z öllū gædū
 hlutum/ þar fyrer eigum
 er Gud ad elsta/ trua þm
 freysta/ z epter hns Bodord
 um giarnan ad giora.

Ísar Greiner heyr ra til Bodordunum/edur

Guds Rægmæle.

Syrsta Spurning

Hugt er mismunur á milli

Rægmælsins á Evangelíj?

Rægmæled eru þau tju Bodord

og/ hugt ed tíðna/ hugnen og

líster víer erum/ huad víer eig

ad sígra/ og huad víer eigum

þlyta og þordast.

En Evangelíu edur Gudspíall

er þíttadar Syrerheit/ vt af

þísto/ i hugru eff verður skeitt

á gíepu/ Syrer gíepning Synd

ara/ á þeildu Rún/ þyrer eðert/

alltína vegna Christi. Og þesse

hlælgreini er Summa / Inþallid

Mergur allis Evange 307
So hefur Gud Geimen elskad/ að
hafi gætt síu Kingietu Son/ vpp
það/ að aller þeir sem á hafi trú
verde eðr þyrirðamder/ hellið þa
þe cilgðt Lys. Þesse Lærdomur
hafi er myklu hælstaru en tgu þe
torden edur Lögmaled.

2 Rukum vici nðtub vpp
þylla og hallða þetta Guds Lög
mæl? Andsuar. Xc

3 Guar til Rodar þa Lögma
led? Guat

Það opinberar þyrer off Synd
ernar/ z þordamer alla Men Sy
ndaða vegna.

Þar næst kienir það/ hugr að
sieu Godvertu.

X v g

Guad

Guad er Synden?

Allt þ sem er a mote Guds Dóð-
ordum. Öppruna Synd er sa
Blindleife/sem hugrium Manne
er Miedþæddur/ þar med vondar
Tilbneygingar z Grunder i mote
Guds Dóðordum. Gigranleg
Synder eru illar Sugreningar
fæd z Gigrder i gíegn Guds Dó-
ðordum.

Sugriar Synder eru eðe med
þeim Heilöggu?

Þær sem skio a mote Samuist um
ne/þegar Mæðr vafuitande z vi-
liande/gigrer nðæud i mote Gu-
ds Dóðordum.

6 Guðr Rerfing fíemur eptær
Syndernar? Suar/

Guds Reide/ Gollðlegur Þauðr/
Satað

tætt og Gallere / og all
Fotgangur z Olufa / z með þæð
syðasta / eilöpp Syverðæmning ypper
þá Jðranarlausu.

7 Guad er Christeleg Jðian?
Það er að þapa Giartans Angur
z trega þyrer vmlidnar Synder /
og þinna með siet bræðstu Gudle
grar Reide. Þar með að þap
Tru z Traust / að Syndernar siet
þyrergiepnar vegna Christi / z að
stakre Tru þam að leida Goduer
ken / þau sem Gud hefur boded / z
þænum þar með að þinna z Gly
ðne að veita.

8 Guð eru þau Goduerken?
Þau sem Gud hefur boded / i þæ
tqu Godordum / begar þaug skie
að Tryne a Christum z eru gised

A v iñ

Gude

all Lops og Dyrder.

✓ Sugrnen kussa Godverken
de ad þoknast?

Syrer Truna a Jesum Christu.

10 Sugrnen er oif mizgulegt/
Godverken ad gisra?

Syrer hialp og Glastod hins Gæ-
laga Anda.

✓ Guar þyrer eiga Men ad gi-
gra Godverken/og Glydne ad
veita Guds Boddordum/ m:d
þui ad vier þor þienu eðe Syn-
daua Syrergieþning þar m?

Godverken eru Men skyllduger
ad gisra/ þyist vegna Guds/ ap-
þui ad Gud vor DRÖTTIN
Gader hefur boded þaug og skip
ad/ Matth. 26. Tess. 4. Cap.

Genium cigum vier expect ad þyig
ia io

20 sem blyden Barn
vernar verda off þyrir Christus
þyrergiepnar/ og heilagur Ande
verdur/ þess vegna/ ad vier skulu
eðe leingur vpp þadan Synder.
at drygia/ heildur vegsama Gr
mod Goodum Verfum. Rom. 6
Tim. 2. 1 Pet. 1. z 2. Cap.

2 Per næst eigum vier ad gign
Godverkin/ sialpra vorra vegni
vppa þad/ ad vier gietu andsyti
med Sattendū/ ad vier þoppum ri
ta z saða Tru/ z ad vier missu
eðe aptur Guds Nað/ z Syndan
na þyrergiepning/ z eilíða Sælu
hialp/ z verdum eðe rejsker stund
lega edur eilaplega regna Synda
aða / sem Maður gignir þuert i
niote Samuiskunē.

Idia mæta er oss þá
öduerfemi ad gígra/ vegna
ungans/ þonum til þíalpar & þí
nustu/ og ad vísir gíepum eðe nei
na Sneyxlan nóttrun Mañ.

Truarfatningen

Fyrsta Grein af Stöpunefne.

Eg true a Gud/ Födur
Almættugan/ Skapara Mi
mens og Jarðar.

Það er

Eg

Eg frue ad Gud þar
það mig / ásamt með öllum
södrum Stiephnum / z ad þñ
hafa giefed mier Wnd z
kama / Augu z Eyru z alla
Lyngu / þar med Skyn z Sk
ilningar vit / z ad þñ öllu
su efi nu við Magt helldu
Nier til veiter þñ mier / z
rer fier / noglega z daglega
giefur Klæde og Sklæde
Mat z Dryck / Nws z Nei
mele / Konu z Børn / Akra
z Knifpie / z allt það gott er

Þ þ

med

Alta þui eg þarf/ til þi
a Liffs Öppheldis/ Nā ve
ndar mig z vardueiter þ þll
um skada z Nasta/ z ellum
illum hlutum/ Og alle þita
veiter hñ mīer/ af siñe skær
e/ fodurlegre/ Gudlegre god
frnd z Myssun/ an allrar
mīar Verðskuldunar/ þ hu
d alle/ eg a hñ lof z þacker
ad giora/ honū þiona z hly
den ad vera/ Þetta eru vissu
leg Gafiende.

Ammur Grein af Þendur
lausneie.

Es

Og a Jesum Christi/ Sen
 hans Eingiefen DXVIII
 vorn/ Nuor ed gieten var af
 Heilögum Anda/ Fæddr af
 Mariu Meniu/ Þyndur vn
 der Pontuerstum Pilato/ Kr
 ossfestur/ deyddur ⁊ grafen
 Nidur skie hñ til Heluhta
 A þridia Deige reis hñ vpp
 fra Daudu/ Vpp skie hñ til
 Himna/ Situr hñ til hægri
 Handar Guds Fodurs Al
 mættugs/ Þaðan er hñ kom
 ande/ ad dæma Lifendur
 Dauda.

Það er.

Eg truce að Jesús Chríst
ur síe sañur Gud af Fædurn
um fæddur / fyrer allar Allt
er / z lífta sañur Madur fæd
ur af Maru Meyru / að hafi
þe minn Þrottli / s mig gla
ðan / z þæmdan Mañ he
fur afrekað / endurleyft z fre
lsað / fra öllum Syndum.

Gaudanum og Þiðfulfins
Balde / eige með Gulle nie
Silfre / heildur miz sínu hei
laga z Þyrmaða Blode / og
með sínum saklausu Dauda
z Þyn

z Vifnu/fo ad eg verte
eigenlegz/ life vnder hñs va
lde/ i hans Råte/ hñ pnone
i eilåfu Riettløte/ Meinley
se z Sealahialp/ liffa s hñ
er fialfr af Dauda vppriſe/
lifer z rñter ad eilåfu / Per
ta cru viſſuleg Sañinde.

Pridia Grein ap
Selgumene.

Eg true a Neilagan An
da. Neilaga Almennelega
Ehrifne/ Samneſe Neila
gra/ Fytergiefning Eyn d
D iij

Hollands Bppris/ z ei
last Luf/ A M E R.

Pad er.

Eg true ad eg gielte ecke
af sielfs miens egen Krapte
die Skilninge/ truad a Jesu
Christum min Drottin/
Ja til hans komest/ heldur
gesur Neilagur Ande mig/
forer Gudspiallafla tieñing
fallad/ z vpplyst med sinnumi
Aftgiefum/ Nelgad mig og
villha'ded i riectre Tru/ la
sem hi alla adra Christ
of na

na Men a Jordu/ Kallat,
samansafnar/ vpplyser/ hel
gar/ z i riectre Tru/ til Jes
um Christum vatdueifer. I
huorre Christelegre Kyrkju
hafi naduglega fyrtergiefur
mier/ z öllu Truudum/ dag
lega allar Synder/ Og a ef
sta Deige mun hfi vppvefia
mig/ z alla Men af Douda
z giefa mier og öllum Njett
truudu i Christo/ eilíft Líf.

Þetta eru vissuleg
Safiende.

Trúne edur Gredo

heyrta þessat Greiner til.

Syrsta Spurning.

Guð er. Christeleg Tru?

Christeleg Tru er eðt ad eins
ad finna Greiner Truarjatning
greinar/ & hallda þar sáðar ad ve
ka/ heldur með Giartane Truna
þar traustet/ ad þotlata sig vpps
Guð/ & trua þui þallfomlega/ ad
Guð mune vegna síns Sonar Je
su Christi/ þyrer. Predikunar Em
bætte þans Selga Anda/ giera og
vera þyrer giera Syndaña/ &
þrelsa off þra Þaydanum/ & giera
Lof og eiluga Sæluholp/ Þui
þuigað þnyga allar Truareñ
emer/ & þetta er su Truareñ/ sm
þettlata & sæluholpna giera

12 Zugr er Misminna a milli
Christelegar Truar/ z þrar Tru-
ar sem hepa Tyrktar?

Tyrktar trua eðe a þan sanna
Gud/ Gædur/ Son/ z Gellagan An-
da/ þugr ed sig þ. þur openberað
þ Gælsaran Christum. Gellour
dykka þeir slupū siet aſan Gud-
sem Gumen z Jærd skal skapad ha-
pa/ þeir trua eðe a Guds son Je-
su Christu/ ad þā se sanna Gud/
z sa einka Miedalgangare/ þ þug-
ru vier gðlunf þyrergieyning Sy-
ndaſia/ z eilupa Særluþialp. Þeir
halla ad eino nœtad ap þm tru
Bodordū/ ad Mæſ ſieu Xperuali
vænu hlydner/ ſlac eðe i Gæ/ ſtela
eðe/ bere eðe Liuguitne/ ad Mæ
gigre iðuglegar Bæner/ og gien

D. vj

Ch.

Smusur. Og hier þ þisse Væsten.
meina þr sig sæluholpna verða.

3 Guðsfu-margar eru þersonur
Guddomsins?

Priar. Gud Sader/Somureñ/
z Geilagur Ande.

4 Guð margar Mætturur þer
ur Christne?

Tuær/Guddomlega Mætturur z
Mændomlega/Christur er komet
af Gyðingum epter Golldeinu/hu
ðr ad er Gud yper øllu þlutu/ble
ssatur ad eiløfu 1. Joh. 5. Vier
crum i Christo Jesu/hann er san
narlegur Gud.

5 Guðmen þæt Mædureñ Synd
þia Svrergieþning / og verður þ
Gude Riectclæt; z Sæluholpen?

þyr

Syrer Truma a Guds Son Jē
 Christum/huðr ed þ off er fæddur
 Þændur/Daðn/z vpp aptur ri^{en}
 Guds vegna? alleina vt ap skær
 re Rað/efi ei vegna þorra God
 ra Verfa/skeint z gíepen verður
 Syndasta Syrergíepning, Ríttelæ
 ted og það eilaga Lqþ/ðllum þm
 sem trua a Guds Son Jē
 sum Christum.

Drottinleg Bæn
 B vñ

Fader vor þu sem er á
Ninnuin.

Pad er.

Gud vill hiet med til leida
off z lofa/ ad vier truon þul
um/ ad hñ sie vor riettelegut
Fader/ z vier hñs sañarleg
Börn/ so ad vier þess heilðz
med fullu Trunadar traufte
meigum hñ bidia / so sem þa
god Börn bidia þeirra elstu
legan Fodur.

Syrsta Bæn.

Nelgest þitt Nafn.

Pad er.

Gud.

Guds Nafr er sanarleg
i stalfu siet Neilagt/ en vier
bidium i þessare Bæn/ ad þ
stule cirneff helgast hier m
off.   Sugrenen skiedur þ

Nær Guds Ord fiekast
riettelega z hreinlega / z
er eptet þeim lifum heilagle
ga/so sem Guds Børn h
fer/þar til hialpa oss/ El
stulege Fader a Minnum/
Enn hvar sem odrunnis fi
eket edur liper/ Enn Guds
Ord Bydur/ sa vanheligar
B viij

Guds Naft a medal vor/
Var fra varðueit off elskule
ge Minnefte Fader.

Kunnur Bæn.

Til kome þitt Ríste.

Það er

Guds Ríste klemur að son
nu/ en verrar Bænar / að
þialfu þier til / En vier biddi
í þessare Bæn / að það eirni
en kome til vor.

Lugnen skiedur það?

Nær vor Minnefte Fader
þieður off þín heilagā Andar
so

sa sm off veiter þa Næd/a
vier truun hñs heilaga Or
de/ lifum heilaglega / hies
stundlega/ cā ariars Neime
eilifflega.

pridia Bant.

Werde þin Wilie so a 3
du schi a Nimne.

Padre.

Guds godur & Nædugur
Wilie/verdur þo vier bidium
þess ecke/ Cā vier bidium i
þessare Bant/ad hñs Wilie
werde a medal vor.

E

Quor

gænen skiedur það? Andsvar
Nær Gud onytr z hindr?
all þill rind z vondan vilia/ ē
þui vallda/ ad Guds Nafn
vanhelgast/ z hñs Nifte na
er ei til vor ad koma/ so ē er
Diofullen/ Heimurek/ z vor
holldlegur Bilie/ heldr stpr
er hñ off z stoduga giorer
med sñnum Oidū z Truñe
allt til vortra Æfeloka/ Þet
ta er hans Mystunsamur z
godur Bilie.

Siorda Bann.

Glep off i Dag vort Dag
egil Brand. þal

Það er.

Gud giefur að sönu daglegt
Braud/Jafnuel vöndu Mo-
sum/povier bidium þess ecke
En vicer bidu i þessare Bæn
að hñ læte oss vort daglegt
Braud vidurkenna/z mæ þa
eklaete til vor medlaða.

Guad kallast Daglegt Bráud
Það er allt þó naudsýnlegt
er/til þessarat Ljpps Viars
ar/sem er/Matur og Dryck-
ur/Klæde og Skjæde/Hvæ-
z Heimele/ Lodur z Eing-
iar/Kuifsignadur/ Gots og
C 4 pen

veningar/ God eigenkunnar/
Nýðden Børn/dygt Þionur
tu Golt/ Truer z fromer Yf-
ermeñ/ god Almangans stio-
en/hagstæd Bedratta/ Frid-
ur/ Neilbrygðe/ Sidsmie/ Ne-
dur goder Viner/ Trufaster
staungar/ z alltafiad þessu
lífi.

Símta Bæn.

Dg fyrtergieß off vorar Sk-
ulder/ so sem vier fyrtergieß
um vorum Skuldunauti.

Það er.

Vier biddi i þessare Bæn
Ad

Ad Fader vor Himnestur bi
ic ei aldsta vorar Synder / so
hfi þ þeirra Skulld / vilic ei
veita off vora Bæn / Þi vier
erum allra þra Mluta Oma
Kleger / sem vier umbidum
hofsū z ei heildur þ verd
ladd / heildr ad hfi villde off
þ allt fyrtergiefu / fyrter sjns
eigenlega Næd / Þi daglega
syndgust vier / z forþienum
cektet allad en straff / So vil
ium vier z einnen þar i moor
þgiefa ap Marta / þm s off
Eiū i me

moie briota / z giora þeim
gost þ vð off misgiora.

Sigtra Bæn.

Og eige leid þu off i freistne
það er.

Gud freist^r ad sønu einsteis
Mans / Ef vier biddi i þess
ere Bæn / ad Gud vilie vern
ða off z vardueita þ Andstot
ans / Neimans z Høldfins
Bielum / ad vier hropum ei
ppret þra tiltepping / i Bæn
tru nie Druænting / edur ad
rar stor Synðer z Lofstu / og
þo ad vier þreistunst af øllu
þessu

þessu þa læte hann oss vni-
der meiga þær vína og Ei-
renum hallda.

Sigunda Bæn.

Nelldur frelsa oss frá þu.
Það er.

Hier biddið vier alls í einu
í þessare Bæn/ að Fader vör
Minneskur/ þrelse oss frá öf-
lu þu/ til Lífs z Sælar/ z
að sjndustu þa vor Daudastu
nd er komer/ gief þu oss go-
dan Afgang/ z mýskunfari-
lega tafe þu oss af þessum.

Einn

Eyni

Þondardal / til sín i Nime
eðfe.

A M E N.

Quad er það?

Það er / Ad eg skal vera full
viss vppa þ / ad þessat vorat
Bæner / siu vorum Ninnes.
Ea Godur þæðnæmleigar / z
af hñi heyrðar / þui hñi heyr
ur siálpur skipad oss / ad vier
þvðdum med þssu hætte bið
ia / z lofad / ad hñi villde oss
þænhætra / Amen / Am / þ er
a / sakarlega þ skal so bda.

Þessi

Þessar Greinet þeyra til Droffenlegre Væn.

1. Vær skulū alleina þorum Bænum/æfalla og tilbíðia efrn Almættugan Gud/þóður vors. Oðrótins Jesu Christi/ælsamt með hans Þingierna Syne Jesu Christo/æ þm helga Anda/ en eðe fræmliðna Með/ ei helldr. Litneskædur Bysate/edur nðkurn gíðar Gud/sa sem eðe er Fader vor. Lausnara Jesu Christi/so sm ægigra Byðingar og Tyrklar.

2. Vær skulum hugleida Gudlega Bispalning/sem þa off byður og skipar/Matth 6. æ 7. Cap. Luc. 18. Cap.

3. Vær skulum jarta og vídurkíssa vorn Overdugleika æ Syndec

Ad er ad gígra rietta z seña Jd
an/z snuast til Guds/Psal. 11
þe Gud bænheyrer eðe þa Synd
ugu sem eðe gígra Jdran/Joh. 9
4. Vier skulum hura um Gudleg
Syrerheit/ vppa Syndanã Syrer
gíeyning/og þad/ad vier verdum
Bænheyder vagna Medalganga
rans Jesu Christi/Joh. 16. 4.
Rom. 5. Psalm. 1.

5. Vier skulum trua og treysta
vppa Framstæðu z Medalgöngu
Jesu Christi/ad vorar Bæner ve
rde vissulega fyrer þæs skulld bæn
heydar / epter þui sem Gud lof
ad hefur.

6. Vier eigum ad þrannsetia þ
Gud/andlega z lýkamlega Goða
hlute/og þær Laudsyniar / hvar
um vier bidium/ þuad allt jñe er

þaled i þm sð Benū i Sader vð

Alþ þessum sex Greinum ma
gnoglega lloft sja/hugr ad sie mis
minur/a mille Þennagalls/eins
Christens Mams/z Seidenas Ma
nna/odur Tyrfa.

Sacramentum Hec lagrat Stjrnar.

Syrstz Spurning.

Guad er Stjrn? Guad

Stjrn er ecke einfallt Ba
in/ þellour er hun þ Batn/
sem saman er reyrf og bund
ed med Guds Bodorde/z mæ

E vj

Gude

Guds Orde er samfeting.

Lugget er það Guds Orð?

Það vor Herru Jesus Chri
stus sagde/ Matth. 38. E.
Færed of um allan Heimen
og fíeðed öllum Þjóðum/ z
skíred þær i Napne Fædurs
og Sonar og Anda Heila
gð.

Numur Spurning

Guð stóðar off og veiter Styrn
ein?

Andsvar

Nun ofuegar off z veiter þ
giefning Gyndasia/ z frels
ar fra Daudanum z Diefle
num

num/ z giefur þeim öll eila
fa Sæluþialp/ sîn trua þus
sem Orden z Guds Syterhe
iten losa.

Hvor er þau Guds Ord og Syt
erheit?

Andsuar

Þad vor herra Jesus Chri
stur seiger/ Mar. 16. Cap.
Hvor hñ truer z verdur sk
rdur/ sa skal holpen/ En hu
er hñ eke truer/ sa skal ver
da Fordæmdur.

Pridia Spurning.

Hugnen ma Datned orka suo
reglegra Gluta?

Andsuar

Evq

Datn

Watned ma alldrei sláts or
Pa/helldr: veiter þ Guds ord
huort ad er i Watnenu/edur
med Watnenu z Truelli/hu
or ad slátkum Guds Ordum
i Watnenu truer/ Þuiad vl
an Guds Orda/ er Watned
einsamalle Watn z eingenn
Stjörn/ En þa Guds Ord
samlagast Watnenu/ þa er
þ Stjörn (þ er Næðarfullt
Ljssins Watn) z Endurgie
fningar laug i Neilögū An
da/Suo sem Þessi Postula
seiger til Lit. 3. Cap. Spr

er þann Endurgietningar
Bats (a) / r Endurnyan he
ilags Anda / huorium hñ he
fur gnoglega viðhelt yfer oss
þyrt Jesum Christum vorn
Laufnara / so vici Ricttlat
þ hans Nard / yrdum Erfir
giar eilíps Lúfs / epter Bori
cñe / þesse Ord eru soñ z tru
anleg.

Siorda Spurning.

Guad merker þuísu Vatns

Stign?

Andsvar.

Nun merker þ / ad sa hñ ga
mle Adam i oss / a Daglega
Evið ad

ad brekkaft z beydast / þu
tan og yferboot / með öllum
Söndum z vöndum Girndu
z sjáðan daglega framfoma
z vpp optur rássa / einu Nyr
Madur / sa ed lipa skal i Ri
ttlæte z Hreinleika / þyrt
Bude æpenlega.

Hvar stendur það skripað?

G. Þessi seiger so til Rom.
6. Cap. Biet erum iardad
er mæ Christo þi Skjennena
i Daudan / ad lifa so þi Ehr
istur er vppvakenn fra Daud
um / fyrer Dyrd Fædurins /

so

so eigum vier ad ganga je
durnyungu Ljfdaganna.

Um Sacramentum Altarcesins; Spurningar.

Syrsta Spurning:

Quid er Sacramentū Altaris?

Sacramentum Altaris
er sakarlegt Nold og Bled
vris Drottins Jesu Chri
sti/ vnder Braude z Wines/
op hñ sialfum Jesu Chri
to jñsett/ oss Chriſtinn Menn
D um

in ad elia z Drecka.

Zuar stendur þad skripad?

So skripa þeir Neilögu
Gudspialla-Menn / Matthe
us Marcus / Lucas z Sane
te Paul.

Þor Herrra Jesus Christ
us / a þeirre Rott sm hñ for
ædden vord / Tok hñ Bra
uded / giorde þacker / z braut
þ / z gaf sñnum Læresueinū
z sagde / Tæked z eted / þad
er miñ Lælkame / sein fyrer yd
ur verdz giepen / giorred þad
i myna Miñing.

So mu

Somuseidis epter Kuølle
maltstødena/ Sof hñ Kalcu
fēñ/gjorde packer / gaf þñ
hñ z sagde/Drekked aller hi
er ap/pad er Kalcifur hins
Nya Testamentis i mñnu
Bloode / sem fyrer yður w
Kellest / til Fytergiepningar
Syndaska/ So opt sem þier
gjored þetta/Drekked pad i
mñna Mñning.

Numur Spurning.

Quad stodar oss mid soddan
hatte ad eta og drecka þier æt
pad vtofsa mñr þesse Ord

D 4

enn

En s̄ hi^o stāda (s̄ þ̄ ndr gieþst
othellest / til fyrergiefning^o
Syndasia) þu ad soñu veit
est off z giefst / fyrer þisse Or
den i Sacramentenu / Synd
asia Fyrergiefning / Eilíf
Líf og Sæluþialp / Þuic
þuar Syndasia Fyrergiefn
ingen er / þat er z eiriken Líf
fed z Sæluþialpen.

Þridia Spurning.

Guðnen kæn iufamleg Berging
ad veita so myfla hlut?

Berging Brauds z Wāns
veitir þ̄ þonguan mæta / þell
dur

dur þaug Orden þ hier sta
da (syter þdur gicst z vthell
est til Fyrergiefningar Syn
danna) huor Ord ad eru hia
ljkamlegre Bergingu/ so þ
Nopudskyte i þessu Sacra
mente/ og huor sem þessum
Ordum truer/ hñ edlast allt
þad sem þaug iñe hallda z
vppa hlioda/ Sem er Synd
anna Fyrergiefning.

Siorda Spurning.

Luge neyter þessa Sacramen
tis matlega:

Ad fasta z ljkamlega sig

Di þar

var til að búa/er að sönnu
god ytre Sidseme/ enn þa er
sannatlega máflegur og vel
þykadur / sm Truna þesur
þ þessum Ordum (Fyrer yð:
giefst z vthellest / til Fyrer
Giefningar Syndafia) En
huor hñ truer ekki þessu Or
dum/ z þar þau/ þa er omaf
legur / þui að þetta Orded
(Fyrer yður) þrefur þullkom
legrar Truar i
Martanu.

Signingen a Ru- eld og Morgna.

A Morgna þa þu stendur upp
skalstu signa þig með heilögu Ky-
rossmarke/ og seigia.

I Nafne Föðurs/ z So-
nar/ z Anda Heilags/ Amen.

Sýðan a Runic þallande/ edur
standande/ les Truarpatningena/
og Sæder vor/ Þar eptir þessa
Bæn.

Þacker giörc eg þier miff
Nimneste Fader/ fyrer Jesu
Christum/ þinn elskulegan
Son miff DRÖtlini/ ad þu
þeput mig a þessare Nottu

Þuq

Þyr

syrer allum stæda z Næstka
verndad og vardueitt. Eg
eid þig / ad þu vilier mig a
þssum Deige/ z eitnest vard
veita/ syrer Syndum z allū
allum hlutum/so ad min Lif
nadur/ z all minn Bert mæt
tu þier vel þoknast/Þuiad
eg þipala mig/minn Lífama
og Sæl/ og allt þ eg hefe i
þinnar Mendur/þinn Neilage
Engell sic þia mier/suo ad
sa þinn vonde Drott/þæc ec
ert Vallð yfer mier/Am.

Gæð sydan til þinnar Dinnu z Er
vinda i Jesu Næpne.

A

A Kúslid þa þu geingur til S-
ingur / sign þig m; Seilegu Réc-
marke / seigiande.

S Nafne Fedurs / z Sonar
og Anda Neilags / Amen.

Sadan a Kúic þallande / edur
standande / les Credo / z Sader vge-
þar epter þessa Zan.

Þa æt giore eg þier min
Ninneste Sader / þ Jesum
Christum / þin Elskulegan
Son / min Drottin / ad þu
hefur mig a þessum Deige
nædarfamelega verndad z va-
rduett / Eg bid þig / ad þu

D v

wil

ilic fyrergiesa mīer allar
þīnar Sōnder / sem eg hefe
a þessum Deige ranglega gi
ort ⁊ þræmed / ⁊ ad þu vilic
mīg a þessare Nottu Nadar
samlega var ducta / þuiad
eg befala mīg / mīn Lāfama
⁊ Skal / ⁊ allt það eg hefe i
þīnar Mendur / þīn Neilage
Engell sie þīa mīer / so ad
Diopullesi þæc cēfert vald
þper mīer / Amen.

Benedicite edur hīn
Fyrre. Bordpsalmur.

Alra Augu vona til þítt
Drottin/ og þu gleður þá
þeirra Fædu i hæpelegan tí
ma/ Þu vpplyður þíne Men
de/ z sedur allar lifande Ef
þnur med þíne Blessan/
Dyrð sic Gude Fodur/ z ct.

Sudan les Fader vor/ z þessa
epterpylgjande Bæn.

Drottin Gud Minnest
ur Fader/ Blessa oss z þssar
þonar Gæfur/ sem vter med
tokum til vor/ ap þíne most
unsamlegre Godgirne/ þ Jes
D vj um

sum Christum vorn Drott
n z Nerra / Amen.

Gratias edur hñ
seirne Bordspsalmur.

Þacke þier Drottne / þt
hñ er godur / z hans Mpsla
seme varer ad eilöpu. Nær
ed öllu Hölde giefur Gædu /
Svik sienadenum sitt Godur
Þngum Nrafnana sem hñ
a kalla. Nñ hefur öngva lo
st a styrkleika Nestsins / ecce
heldur Þocnan a nætura
Mans

Hans Betnum; DRottne
eru vel þeckir þeir sm þā ott
ast/ og til hans Myrkunar
vona.

Sýðan les Sæder vor/ & þef
sa eptirþylgiande Bæn.

Þackir giort eg þier DR
Ottia Gud Minneskur Fad
er/ Fyrer Jesum Christum
vorn Nerra/ fyrer allar þān
ar gæpur & Belgjörninga/
þu sem lifer & ræker að
eilæfu/ Amn.

D vð Mær

Nær Mañ vill skrip
fast/þa skal hñ fyrst seigia
til sjns Skriptar Go
durs.

Miñ fæðre verduge Fader
Christo/ Eg bid yður gi
rman/ad þiér viltid virdast
til ad heyrna miñna Tatning
z hugga mig med Guds Or
de/Dg seigia miér Syrergie
fning miñna Synda i Jesu
Dafne.

~ Jaa seig þrañ.

Eg aum z Syndug Mafi
estia

þia / þá Alinæltugum
Gude / z øllum þíns Stormie
rðum / En eg afneita Stan
danum / z øllum þans suikū
z Bielum / Nær med medfi
ne eg mig / fyrer Gude z yd
ur / minn fæder / að eg
hepe allþins Syndur gjort /
til Orða z Verka / z vandra
Nagrefinga / alla minna Líf
daga / i móte minnum Minn
rðum Skapara / þíns Willa
z Bodord broted / þui medfi
ne eg mig / þína Syndugu
stu z suquidelegustu Skiep

D viq

nu

nu/ sem verda ma/ bæde fyr
er Gude z Mæsum. Vil eg
nu feigefi allra minna Syn
da iðrast/ aflæta z vid. sicc/
med ríettre Tru z Traust /
Guds Mæstunat miet von
ande af öllu Mættat/ þ verð
skuldā z Mædalgonau hñs.
Eicæra Senar Jesu Christi
mæns Lausnara / Þdur bið
eg að hugga mæna hreðda
Samvisku med Guds Orð
z seiga miet mænar Eyrðer
Lusttar i Jesu Mæpne/ Am.

Forma Absolutionis.

Þor

Þor herra Jesus Christus
þ þín Dauda z Þínnu s hafi
leid þ þig/ z þ raudlitada Þi
od sem hafi vfgaf þ þig/ hafi
þ giefur þier allar þínn" Sy
nder/ Og epter þre bifalnin
gu/sem eg hefe af Gude/ vil
seige eg þier þinna Synda
Þyrergiefning.

I Nafne Þedurs/ z Eon
ar/ z Anda Neilags/ Afti.
Gud varðueite þig / med
þíne Nað / fyrer Jesum Ch
ristum/ Þar hiedan; Gude.
E Nws

Hvítablann

Það er.

Notkrar Sententiur z Gre
iner/ þær ed hlyða vppa allra Sa
nda Stíctter/ og Embætte/ Guæ
ðinn z sterkuð ma síer Amúsing
taka/ til að vakra sitt Kall
og Embætte.

Byskupar/ Prestar og
Prædikatar.

Ein Byskup skal vera
oftraffanlegur/ einrar Kvin
nu eigen Madur/ Sparney
ten/ Noglátur/ Sidsamur/
Giestrisen/ Ríctingarsamur
Þingest Oforyctiu madur/
Lige

Eige Barastusannur / Eln
Þis liotlegs Aftáings gþru
gur / Velldur vingtarnlegur /
ei þrættunarsamur / ei ælgia
rn / Sa goda Þorsion veitir
sínu Nwse / sa hlóðest Bern
hefur með allre Þirðingul
ei nþnæm / Sa það þast ha
ðde a þui Orde s sáttarleg
ur Lærdomur er / z sa oðrum
Ean ad fíeðla / so hñ síe meaf
fugur til ad æmíðla / mð heif
fufamlegum Lærdome / z ad
nidur þagga þa sem a mote
mæla. 1. Tim. 3. Tit. 1.

Quad þeir Christnu sienu sif-
num Ríenepedrium ⁊ Sölu
sorgurum skylduger.

Æfed ⁊ dreefed/ þt eirn er-
nidis Madur/er siñia Launa
verdugur. Luc. 10.

So hepur Drottinn bifaf
ad/ ad þeir sem Evangelíu
predika / skulu af Evangel-
io vpphelde hafa. 1. 11.

Sá sem mæ Ordnu verdr
vnderuissadr/ hñ same giore
þeim allt til goda / sem hñ
vnderuissar / Fared ei villt/
Gud lætur ei ad fler hœda/
Gal. 6. pa

Þa Múunga sñ vel forsta
nda/hallde Mefi tusfallde
gs heidurs verduga/ Gierde
ilis þa sem eruida i Orðeny
z i Lærdomenum/puiad Rit
ningefi seiger/ Þu skalt ceke
mælbinda Frianda Naur,
Jm/ eirn Aruidare er sñ
Launa verdugur/ 1. Tim. 1.

Bier biddi þur goder Br
ædur/ad þier minest þra sñ
eruida a medal ydar/ z forsto
du veita i Drottne/z aminna
yður/ og haped þa þess fæ
ar/syrer þra Verfs safer

og vered Fridsamer vid þá/
1. Tessal. 5. Cap.

Vered hlyðner ydrum Ki
esneþedrum/ & fylgied þm ep
stet/ Þuiad þr vaka þf^o ydrū
Sælum/ so s þeir/ þar skulu
Reifningskap þ standa/ So
ad þeir giore það med Gle
de/ en ecke med Anduarpan/
Þt það er ecke gott þ ydur/
Hebre. 13. Cap.

Verallðleager Valldstiornar meñ,

All^o Meñ siou Þperualde
nu vndergiefner/ þui þar er
ei Valldstiorn/ utan hun sie

af Gude; En hvar hñ mō
stendur; Baldstjorneñe/ sa se
endur i mote Guds stíckan/
En þeir sem a mote standa
munu yfer sig taka Doms
æfelle/ þui hun ber ei Guerd
ed forgiemens/ hun er Guds
Þienare/eirn Nefnare til
straffa þa sem iðl giora.
Rom. 13. Cap.

Gipter Meñ

Pier Meñ/bwed við yðar
Kuisur með Skynseme / og
gieped þui kuesilega breyða
Kierterne sjāna heidron suo

en Samstun Nædareff
ar z Effsins / so ydar Bæna
hald hindrest eige. 1. Pet. 2
Bered eige beifflædader vid
vær. Colos. 3. Cap.

Giptar Konur.

Konurnar vere skjnu Mon
um vndergiefna / so s. DX
Ditne / lifka s. Særa var A
braham hlydug / og kallade
hæ Nerra / huorrar Dætur
pær erud ordnar / ep pær vel
giored / z ottest ei Dognernar

Sorelldrat :

pær

Pier Sedst / erted ecke
ar Born til Reide / hellsor ar
ed pang vpp i Sidsemd z A
minningli til Guds / Eph. 6.

Bønnen.

Pier Born / Bered ndræ
foreldrum hlyden / Dæ
ne / þui þad er til heryeleg
Neidra Fodur z Modur / þ
er þ fyrsta Bodord þ Gyrr
heit þefur / sem er / So ad þi
er vel vegne / z þu lifer lein
ge a Jorðu þe. Eph. 6. E.

Vinnumen / Vinufonur og
þionustu Golt.

E v

Pier

Pier Þionustia Menn / ver
ed hlyðner yðrum Lífamleg
um Drottnum / med Ötta z
hræðslu / af Einfaldleik yð
ars Míarta / so sem Christo
falgun / ei alleinasta fyrer
lagunum þionande / so sem
Móðunum til Giedþeckne /
hellsdur so sem Þienarat Ch
risti / ad þier þessan Guds vi
lia gjored af Míarta mǫ go
dum Nuga / Læted yðr þífa
so sem þier þioned Drott
ne / z ceðe Móðum / og vited
ad hūad sem hūor einu gott
gigr

giöret/ þ mun hñ medfaka
huort sem hñ er Þræll edur
Þrælsfinge.

Swasbændur z Swsmaður.

Þier Swsbandur/ gíered
þeim þád sama/ z legged at
ogneinar/ z vited þ þier
fed einn Nerra a Himnu
z hia hñ er eckert Mañgre
inar. alit. Ephe. 9 C.

Vngdomuren.

Þier sem Þinger erud/ver
ed þeim Fadre vndergíenn
er/ z audsýned þar med Ege
læte/þuiad Gud stendur í gíe

ga þeim Dramblátu en þín
Liteláttu giefur hán Næd/
Suo audmykð yður vnder
voldugre Guds hond/so hán
yður vpphæfí a sijnū tijnna/
1. Pet. 5. Cap.

Ætturnar.

Hvor ad er ein sannarleg
Fættia/ z einsonul/ hun set
ie sijnna von vppa Gud/ z bl
ífte stadfast/ i Bænnaafalle
Dag z Nott/ En hvor sem
i Girndum lifer/hun er lifa
nde Daud. 1. Tim. 5. C.

Almuga Solted.

Elsta

Elsta skaltu þítt Nau-
 ða so sem stalpan þig/ I þí-
 um Orðum eru öll Bodo-
 rð þínn bunden. Rom. 12
 Quad þér vilied Meðern-
 giorð þútt/ það giorð þér
 þútt þetta er Lögmað-
 og Spæmænnern/
 Matth. 8. E.

Æntr a Ruðld eg
Morna/sem lefast skulu
a sterbugrium Deige
Viðunnar.

D. Johań. Haverm.

Morgun Bæn a
Suńu Dogum.

Herra Gud Minnest: Fa
der; Pu elijfe Gud/ Bles
fadur sie þíń Guddomlegur
Gæptz/ z Almættur/ Eopud
e þáń ofeigianlega Godgis
nd. z Mýstí/ Begsomud sie
þáń

en eilífa Speke/Wísdom
og Gæleike/ad þu heyr
mig a þessare vmlidene Not
niz þine Nende huled/z vnd
er Skugga þína Bængia
hugla z sofa lated/z þ þm
vonda ovin/z öllu þæs her
dglegum Brelu z suifu/næ
ta Mardarsamlega verndae
z vardueist / Þar þ sofa eg
þig vegna þínar Gæstu/og
vegna þína furdanlegra Dr
smidarverka /s þu gtorer við
Mánaða Sonu/Dg eg vil
þrissa þig hia Sofnudenum

þu vif

þu

Þitt Lof skal alla tíma ver
í mínum Muði/ mín Ska
þal alla tíma vefsama þig
mín Nerta/ z allt huad í mi
er er/ skal þrýsa þitt N. Ma
fi/ Og eg vil aldrei gleyma
þu þu þu þu hefur mér til
þoda gíort/ so læt þi' nu þ
etnast það víljuglega offred
míns Muðs/ hært eg færi
þier ætla Morguns/ í Ein
faldleik míns Niarta. Eg
þiem ætla til þín z ætla
þig/ vppa þitt Ord vona eg/
Eg vakna vpp í tíma/ z ka
lla til

lla til þân/af öllu Hug z þi
arta/ad þu vili^r einnefi a þf
fð Deige vardueto mig þ öf
lu þasta Ljfs z Smar./og
bioda þinnu elstulegu Eingl
lu vin mig/ad þr beuare mig
a öllu minnu vegum. Afst þr
þu þeim jllstu þulla Drö
öllu Hneyxlunum þessa Nei
ms. Störna þu þar mð min
nu Hólde z Blode/so eg ve
rde ei af þm yferbugadur/z
bríote i einhún mata storle
ga a mote þi^r/z styggie þig
mð minnu Syndu. Styr þu

Mer m3 þinnu N. Andas/so
eg hufe ecke nie asforme/ta
ie eða giore neitt / utan allei
na þ sem þier er þagelegt/z
þienar til þinnar gudomleg
rar Dyrdar / Sia þu minn
Gud/eg gief z offra þi^s mig
Dag til Eignar/med öllu
z öllu/vnder þinni Vilja/m3
Lif þu z Sölu/m3 öllu Mæf
te z Krapte/bæde hið jftra z
þtra/Læt þu mig vera þinna
eigen etgn/so ad eg vite ecke
nie skynie neitt aßad/en þig
Drottin alleinasta. O her
ra

ra Gud/virdstu málá að heyr
ra mínna Kaust/málá vil eg
bæta mig til þánn/z hafa þ^u
gittne a/Ennma Dags vil
eg lofa þig/z að Kvællde ei
af þui láta/Sýrter vorn Ne
ra Jesu Christum/ Amen

Kvællid Bænne.

Du elijfe Gud z Mose
unfame Fader / Eg vpp
hef mínar Nendur til þánn/
so þ eit Kvælldoffur/z seige
þier af Niarta/ Eof/ Neidr z
þackur/ þ þ þu hefur mig a
þssu Deige z alla mínna Líf

daga / nándarsamlega vernd
ad mig / þ þeim vonda Dvin
Dioffenū / z fra öllu þllu / og
þ öllu slysa z allre Oluctu /
mz vernd z hljfd þína elstu
legu Einga. Eg bid þig /
þ þu villic þgicpa mier all
ar mñnar Synder / þ eg hest
ranglega giort z þræmed / z
ad þu villic nu frastueigis
leata þína N. Einga vinfz
ingia mig a þessare Matt / so
ad þr fylke sier / z setic Stia
lloborg i Fringum mig / so eg
meige vinfya Bieia snoru
von

þenda Disfule z Andskota
Lættu mig þína annu Ste
epnu/þíne Míllde z Mýstú
seme/jafnan bifalada vera.
Míspdu míc med þínú vtr
eiddum Armlegg/þu of Mí
arta gítneft eg þig a Mót
ne/z eg vafe alla tíma ept
þíer/med mínú Anda sem i
míc er. Eg býð þígar Si
ceftu/ z mán Gæl vonar þu
þa þig Lifande Gud/þu þu
ert milt Alþuaf/z trú. Ne
ilfugtafare. Eia þu Drott
ín/þuert s vtr vofú eða sof

uni/ þa erū vici þān^s / hūsti
vici lipū eða deyiū / þa erstu
samt vor Gud s off hēfi sta
pad / Þar fyrer falla eg til
þān/ laet ei þāna Mād vera
mici siarlæga/ Nāf þu mi^s
mici þānū Skulde/ varduett
u mig so eg ligge z hūilest
rosamlega z hægt sofe/ z he
ilbrygdur vpp aptur vatne.
Skyl þu mici i þānū Tialld
bwdū a þre vöndu Tād/ Ge
ym mig heimuglega i þānū
Tialde/ z hafi mig vppa ei
tt Tiall/ so mun eg mig ecke
skiel

sticlsfa lœta/ Og þo eg geit
ge i myrkru dal z Daudans
stugga/ þa mun eg ecke hrœ
dast nokkra Oluctu/ þu þu
ert hia miet/ þitt hræs z þitt
Stapur hugga mig/ veit m
er þinna Rœd/ ad þo min
tæc sofe/ þa vake minn E
alla Tjma til þinn / z ad eg
hæpe þig jafnan i minnu M
arta/ z ad þu huerper allre
vr minnu huga/ Gardueittu
mig þ þm vœdu suiuitdelegu
Traumum/ þ overdat Bo
um/ z oporfu Ahuga/ þ þu

gum z vöndum Mægenū/og
þá allre Kust. Sía þu mín
Gud/vönder þína naduga ve
rind/þá þála eg bæde mín Ef
fama z Gæl/mína elstule
a Forældra/ Fodur z Mo
ðir/ Brædur z Systur/ z al
z þá sem mætt eru feingder
z rakomner / að skýldugleik
edur Mægenū/ þu Trúpasti
Gud z Fader/ þu hefur skap
að oss/ vör eru þín. Nanda
verf/ z Gauder þíns Nagle
ndis/ breid þu þánar Mændur
vt yfir oss/ z skýl oss á þessu
re

re Rottu med þine Siælu
z fadma off ad þier mð þine
Ræd a allar siðdur / Læt off
liggia vnder þinne Læfen og
Mystrunfeme / so vier sicum
vel vardueitfer / bæde a Gæf
og Lype / Amen.

A Manu Døgum

Morgunbænen.

Gepræssa þig mið Himne
þe Fader / eg vil alla tîm
a vegsama þitt N. Nafn /
þitt Lof þk jafnā vera i mi
nū Mætte / min Gæf skal þr
oosa sier i þier / ad þu hefur

af þíffe stóru Náð z Mýst
úsmé/ so fódurlega verndad
z varducilt mig/a Sælu og
Lápe/a Þessare Nottu/þ öllu
íllu/ z þ öllu Boda z Stada
z þ mǫnnu Motstandara/ þ mǫnnu
vonda Dýsle og Andstota/
því ef þu hefder ei vð mǫnnu
Skíoldur z hiaslod/þa hef
de ofelíanleg Plucka fordía
rfað mig/so eg hefde ei fúnt
ad Heilbrýgdur vpp ad stan
da/ Þ' þ þacca eg þier/ so e
stýldugt er/þ þína Náðar
sainlega verndan. En þra
mar

mar falla eg til þín / æþi
ta Niartans Gruffe / z mín
Bæn klemur arla þ þig / þe
gar snemindis leita eg þín
z bid / að þu vilier vnda mig
framucigis / a þssū Deige /
med öllu þui s mier tilhege
er / fyrer öllu Diopulsius va
lde z Vielum / fra öllu Sy
ndū / stēm z stada / z þ öllu
jllu / Kom þu fyrre til mín a
þssum Morgū tñma mē þin
ne Næd / epter þui að eg þæ
æn þín einstis orkæd / z hja
lpa mier / so eg vppþyrir öll

mijn verk a þessum Deige/ &
þramfucame þau þānu Gud
domlegu Magtar Velde til
lofs & Dyrdar/ en mīnū Na
unga til gagns & goda/ Þa
rduettu mīna Sæl og skiln
ing/ mīna þynfeme/ Siðe &
þuxaner/ & allt huad eg gis
te/ eða læt ogjört/ so sa leide
Droptill kufie mig ecke ad se
ada. Vernda þu mig þ þre
Sott ē um Middeiged fordi
arþar. Þardueittu mig þ ol
lum mīnū Dvīnū/ synelegū
& osynelegū/ so þr kufie þu
rks

rē heimuglega nie openber
lega að granda mīer / nie sta
ða að giora með sǫnnu Guft
um z vielum / eða með Goll
drum z giorningu / nie miz of
lu sǫnnu valde z vondstu. O
Kostli Guð Fader z Mō
ra mīns Lífis / Barðucistu
miz þu ærlegu Lillit. Og
snu frá mīer öllu vondu Gie
ndu / Læt miz eðe rata þu ofi
erlegt suall nie Gaurhǫf / z
vernda miz þu þeim obliagu
Mjortum. Mialpa mīer með
þíne Mōð so eg stæte þu þurru

tu þad Augad s mig vill hn
enxla/z snare þui fra mier/
med affæte vondra z ohreifi
ra Niartans tilhneyginga.
Laf i burt fra mier þ allt s
þier mispocfnast/cn gief mi
r þ s þier er þægelegt/z mi
er er nyttsamlegt/so eg þione
þier i rietre Tru. Sia þu
gode trupaste Gud/ eg gief
þier mig i Dag/med ollu z
ollu/ad eg lipe epter þjnum
vilia/gior þu mig þi' ad þæ
gelegu Offre/so mæn þionus
ta sie þier medtæfleg / For
er vo

er born Herra Jesum Chri-
stum AMEN.

Ruglids Bænen.

O þu Almættuge Gierke
Gud / Lifade Gud / Fader vo-
ro herra Jesu Christi / Eg
þakka þier / að þu hefur með
þíne guddomlegre Nlijfd / na-
darsálega verndad mig a þí
fú Deige / þóllum Skada z
Hæsta / so eg hefe ecke lided
neina. Mend að Guds voga
z ecke i Bofnū drucknad / og
eingest Willudyr hapa miet
grandad / Ad eg er ei fallen

S við

þyrre

þ Suerdseggju/ z minner D
viner hafa mig ecke af Liffe
teked/ nie neiner vond^r Me^r
sartu sart/ad eg hefi huort
ap Piosu nie Kœningju bei
nged skada nie Lemstrarskar
þar med/ad eg hefe ecke fa
lled mier til Dauda/nie med
noctu mose slasad mig ovar
lega/ edur i nocturn mæta
Linnestur orded z i einu Dr
de ad seigia/þ eg er ecke kom
en i neirn Nasta Laps nie
Lifama/ þ allt soman a eg
alleinasta þine Myssunfne

ad

ad þacca/ þu sem varðveifer
mig a öllu mánnú Begum z
stigi. Eg bid þig nú en þra
mat/ad þu villet þegjefa mi
er allar mánnar Synder/ sm
eg hefe giort a meite þi' /va
rðveittu mig næðarsamlega
a þessare Notu/ z alla mína
Lúfs iðd/ ásamt öllum þm
sem mættu nafemner/ sk
læder z teingder/ þ öllu Ræð
z Ungist/einkum þ Diosul
fins Vælli z Guikú / hvar
má hñ aflúdar Dag z Nætt
ad ættia og foidiarta oss/

Barducittu oss eirneñ þ þre
skadlegu Þestelentiu z Drep
sott / s i Myrkrunum lædest /
fyrer Storsottu z Siufdom
um / þ Dvinarens ogn z fle
lsingu / þ øllu illu til Ljps z
Gælar / Þu þu ert min vo
ldug hlíf / min stor Styrkur
min vernd a mote Brunanū
eg min Tialdbæd a mote
Middetgts hitanū / min ver
nd a mote Nrosunefie / min
hialp a mote Fallenu / Þar
þ firtu trupaste Gud vor ve
rmdare / vntering þu oss med
þine

þíne hláfo/so Drottullen þu
 he off ecke að stada/þu vn
 der þicr alleina er komeñ vill
 vor Neilsa/ til þín alleinaf
 ta vpphef eg mín Augu/ þu
 adan míc klemur Nialpeñ.
 Mín hialp klem: að Drot
 tne; þu stápad hefr Nimen z
 Jord. Sia þu/so sñ Augu
 Þienaraña horða vppa Ne
 ndur sñ a Þæt bodara/ z so þu
 Augu Umbættareñar hor
 fa a Nend: sñ Næsmoður/
 so horða vor augu vppa Dr
 ottin vorn Gud/ þangad til

hñ verður oss Mædug: z my
skunsamur/ þui vier erū mi
og fatæker z auiner/ vppþs
þu mñn Augu/ so eg sofne
ecte i Daudanū/ þu sem lif
er z ræker ad eilǫfu/ Amen.

Þridiu DagaBæner

Morgun Bænen.

Lofað: sic Gud/ Skapare
Himnens z Jarðar/ Lofaður
sic Drottinn/ sa sem alleina
Dafemdarverken giorer/ z
lofad sic hñs þyrðarlega Ma
þn ad eilǫfu/ þuor med sñnū
gud

guddomlegunn Vissdome he
pur stapað Dageñ z Noste
na/ z þau aðstiled/ z þ' med
so tilstíckad/ að so leinge sm
Tordē stendur/ þa skule þau
eckē þrotna/ so að Madurek
meige hafa sijnā Muñld a
notteskē/ z a Deigenū að gā
nga aptur til sijnis Gruidis.
O Drottinn/ hversu morg
eru þān verk? Þu hefr þm
ellū vāflega stíckad/ z Tord
en er full af þinnē Gíæstu.
Sýrēt slāta þāna Belgjorn
inga skulū vær þaekā þi' að

ur eñ Soleñ reñur/ z ganga
þ þig / þegar lyser aþ Deige
þar þ þrissa eg þig nu ein
eñ / ad þu hefur leated mig a
þessare Notu rosamlega so
fa z huðlast/ z med Glede z
Heilbrygde vpp aptz vafna
z þr mð fodurlega veindad
mig þ öllu Dvinarens Bál
de/ z þ allre hñs Bondsku.
Eg bid þig/ ad þu vilier ge
pma minna Sál i þisse Nen
de/ z vardueita minn Lífama
heilbrygdan/ epter þisse þocē
nan / z veinda mig þra öllu
öllu

iðu/ z þ vðū voda z skada.
 Þ þu gode Gud/ ept^r þui ad
 nu er tíme til ad standa vpp
 af Gucfne Syndarla/ z alle
 Ranglætis/ ept^r þui ad þes
 Neilsa er nu natæg/ þa hia
 lpa þu so eg aflegge Verck
 Myrkraña/ z Prydest Nerkl
 ædum Lioffens/ so eg gange
 síðsamlega/ so sem a Deige/
 ecke j Opæte nie Opdræku
 ecke j Munadarliße nie Los
 tafeme/ ecke j Natre nie Wp
 und/ hells: ad eg jklædest Je
 su Christo/ i sakte Tu eg

christstele gre vmzeingne/ þess
vegna vppveð þu mig alla
Morgna/ æhrær þu minn ey
ru til falls z Grætbeidne þr
a aumu z Satætu/ ad eg vþ
ergiese þa ei j þra neyð. Og
nær s eg falla til þæn j minni
Neyð z Angist/ þa bænhæyr
þu eirnen minna grætbeidne
z þlyt ei minna Anduarpan
j minne syndustu Neyð/ Læt
minna Bæn ætla foma fyr
er þig/ þneyg þæn Eyru til
minne Bænaatalls/vppþyll
oss tæmonlega mð þisse Næð
þa

þa vilium vier hroosa oss z
glader vera i þier alla vora
Ljfdaga / þ þa sama þiñ el
stulega Son / vorn Netra
Jesum Christum / Alsi.

Rupld Benemi.

Netra Gud z N. Fader / a
Deigeni þalla eg til þijn mæ
minne Naust / þegar mier er
angursamt / ætalla eg þig /
z ad Ruolde minest eg a þá
na Gíastu z Trupestu, þ þu
hefur auðsynt mier. Og sler
deilis lofa eg þig z vegsama
ad þu hefur að þiñe stíærre

Gv

Næst

Dræd z Mýstūjeme/ so fæd
lega verndad mig z vardvei
tt/a þssū vmlidnum Deige/
æn allrar mīn^r forþienustu
z verdugleika/ þ otelíanlegū
Skada z Næstasendū s mīer
hefde kunnad til að þalla/
so Andstofen hefur ei torty
nt mīer/ með brædū z herse
legum Dauda/z að eg hefe
eðfe seinged Skada af Dve
dre/Nagle nie Eldingū/ að
storer Stormar hafa ei gra
ndad mīer/ og þa vonde Dvi
nur hefur eðfe grandad mīer

i Mac

¶ Mat nie Dryck / med Eit
re/eda ødrum sijnū Pusund
fældum Guikū. Og eg hese
ecke falled/so ad eg beinbrot
nade a Nondum nie Footū/
þar þ seige eg þier nu z alla
tjma/lof z þacker/z bid þig
vegna þrar beisku Þānu Je
su Christi/ad þu vilier þgte
fa mier alla mīna Misgior
ninga / sem eg hese gjort a
mote þier a þssū Deige. Og
ad þu vilier nu en framveig
is a þssare tilkomāde Nottu
næðarsamlega vernda mig/

þ mǫnnu Mofstandara/ þeim
leida Diofle/ z þ allre Dogn
og Skilpingu Naturfænar.
So eingen Forinia/nis nein
ar Mißþuning* fæle mig nie
fkade. Barducittu mig med
ollu þui þ eg hefse/ þra Bat
ns Meyd z voda Glæde/ z þ
ollu þu til Liffs z Sælar.
Læt mig sofa og huglast roe
samlega/ æn allrar Sorgar
z An urfeme/ oppa þ eg mei
ge med mǫnnu Martans Au
gū/ midt i Myrkrunu þia li
ofed þ þins guddomlega Grif
la z

la z Sioma yfer mier skína/
þu þu ert skíort z saðarlegt
Lios/ þu ert ed vpplyser alla
Dyðmu/ z all Myrkur sm off
vinkryngt hapa. Þu Drott
inn Gud ert hia mier/ þu ert
mitt Biarg/ minn Borg/ mitt
Brelfare/ minn Lystegardur a
huorn eg treyste/ minn Skio
ldur z Horn minns Nialpræ
dis/ minn verndar hlíf. Min
Nerra Gud/ til þann vfbreide
eg minnar Mendur a Rottu
ke/ flýtt þu þier mier til Ni
alpar/ og vernda mig a þess

are Nottu/so ad minn Ande
sopne ecke i Syndumū/z ad
minn Ljfkame mæte ecke nei
nu Bondu/væf þu mig vpp
i rícttan z hæpelegan tíma
so eg meige síá þ" Ljos Mor
gundagsins/z lípa þ af/æft
er þánum Mardugum vílía/
þu alleina kánnst að leingia
mínar Ljpsstunder/z að fý
lla mig með allshættadre bl
essan/i vorum Nerra Jesu
Christo/ Amen.

A Míduífu Dögum
Morgun Bænast.

Æ Einnættuge Mýstunfame
Gud/ eptir þu ad allar
þánnar Stiepnur/ skulu lofa
z þrýssa þig an aflats/ huad
eirnefi giora Emafuglarn^r
vnder Minnum / husriet
þeg^r. Inefniendis a mote Dei
genū þrýssa z vegsama þig/
eilápan Gud fagurlega/ so s
sin eigen Herra z Skapara
med sinu Tungu z Kuafi.
So þacka eg þier nu af öllu
Niarta/ ad þu hefr verndad
z varducitt mig a þessare Mo
ttu/ z a öllu fyrerparande tí
G. viij ma.

ma mĩns Liffs/vnder pinne
vernd z Mĩsd/ allt til þessar
ar nalægrar stundar/z vpp
vakad mig af Suepne/z mĩ
rþrum þissarar Nætur/z lat
ed mig gladan z Heilbrygdā
vpp stāda. Eg bĩd þig þ þa
Dyrðlegu z heilsusamlegu
Bypriðu Jesu Ehrísti frá
Dauðu/ ad þu vilst eirnef
frammeigis vardueita mig
fra allre Olucku/z þ þessu vo
ndu/asamt med øllu þm sm
mĩet etu skylder/eda i aħan
maka nafomner. Þar med
eirn

eirneñ ad vppfylla mig a þf
 sum Morguntǫma/mz þiffe
 Mýskunfeme / ad eg vtende
 allan þeñan Dag med Gle
 de/epfer þýnū Bodordū/can
 allra dauðlegra Gynda. Be
 it mier þǫna Næd/suo s eitt
 Morgunregn/z so sem eina
 Avartarfama Degg/ s æt
 la Morguns vtbreider sig
 z vofuar Læded/so vilier þu
 wibreida yfer mig þǫna Si
 æftu/z endurnýia mitt trega
 siffe/so eg fle aptr ad giora
 þín Bilia mz Fagnude/

iorna miet med þínnu N. Un
da / so eg meige þrona þier
med hreinu Niarta; Sannar
legu Níttlæte z heilagleika
so sem þier er þægelegt; Ba
rdurittu mig a þessu Deige/
so eg syndge eðfe a mote þier
nie saurge eða flecke minna
Samuistú/med hollilegu
Girndi/huoriar i mote Sæ
luske stríða. Vernda þu eir
nen minna Tungu fra vond
um Ordum/og geym minnar
Bætt/ ad þær tale eðfe fals
eie Lygar / Ráttarleg Ord

og siðlegi Nial (s̄ Thriste
um hæfir eðke) lættu vera la
ngt fra miet. Nialpa þu so
ad eg hneyle önguann nie
baktale med mǫnum Þorū
nie fordæme/laste eða forsm
ae nockurn Maff. O/ eg vill
de ad eg fýñe ad setia Leas þ
minn Mun/ og ad þrættia
festu Insigle a mǫnar Þar
er/so eg kome eðke þar þ i ne
ina hrosun/og mǫn Tungu
fordiarpe mig eðke. Gief mi
er þa Mnd/ad eg vidurkenn
z straffe sialfan mig/i mǫn

um brest og Brestleika/ so
eg falle ecke vnder þiñ stran
ga Dom z vrskurd / Þetta
veistu miet eilæpe Gud/ þu vo
rn Herræ Jesum Christum
þiñ elskulegan Son/ Am.

Auglid Bænir:

O þu heilaga Þrefning/ i
einre guddomlegre veru/ þu
ert mitt Ljóf z Meilsa/ z hug
guartraust/ þier seige eg þæ
de mig Niarta z Munie loþ z
þack er/ að þu hefr nandarsā
lega verndad mig. Eg bid
þiñ a guddomlega Giæstul
að

ad þu vili* þyilia alla minna
 misgjörninga/ Allra heilst
 huad sem eg hefe a þessu De
 ige syndgöð a mote þi* z þi
 nu N. Bodordum/ mæ misie
 Tungu/ med onytsamlegum
 z fapeingelegu Ordum/ mæ
 Bafmælge/ z öðrū þuillū
 misgjörðum/ og ad þu vilier
 a þessare eptersomande Not
 tu varðueita mig/ þ þessu sta
 da z Nasta/ þu a þier allei
 nasta hefe eg allt mitt Tra
 uist þu ert min Gud z herra
 I þannar Mendur þessala eg

mið Lífanna ⁊ Sál / so bles
se mig þá guddómlega Ma
jestat / ⁊ geyme mig su N. Pr
eðing / ⁊ vernde mig su eilí
ða Eining / giöte mæn su s
mælelega Wnsksensme / for
þyde þ mig su ofcigianlega
Milde / gledie mig so oendā
lege Gæileike / hñlie mig iu
þfergnæfålega Kyfing Ch
risti / þñuare mig su opriotan
lega Guds Gæsta. Næd
Fodursins stiorne mi / Wif
demur Sonarens endurnæri
mig / Kraptur N. Unda rpp
lyse

lyse mig / miß Ekapare stai
tu hia miet / D Kottin blesse
mig / z varduete mig / Dre
tin loate sjäna Aflonu lyse pf
er mig z sie miet nandugur /
D Kottin snue sjänu Augli ti
til män / z giese miet Frid.
Pesse Bernd z Pesse wfallā
Pess eina z eilijpa Guddoms
sic a pessare Nott z alla tij
ma / a mille män z allra min
na Dvina / synelegra z osyn
elegra / so pr tuñe mig ei na
lgast / nie mi' nocturn stada
ad giora / eins z Ekyskolpr

i Eydemarkenne sette sig a
mille Nerlids þra Egyptisku
z a mille Israels Folks / so
huorke þu þu þesset nie hin
er saman ad Roma. Quat þ
þr gætu eðe giort Israels
Folke nettt Mein / So viliet
þu vera ein eldlegur Mor
z adskilnadur / a mille min z
allra minn Svina / so þr sn
erte mig eðe. Vardueittu
mig z so a minne sǫdustu stū
du / nær minn Augu sia eðe
leingur / z min Eyr herra
eðe leingur / z þa minn Eð

ga talar ecke leingur / ⁊ min
ar Mendur þreyfa ecke leing
ur / ⁊ Jæturnar gista ecke öe
inged leingz. Stattu þa hja
mier þu lofegasta þrening
so þa Bonde Dvin Dtopull
en fac eckert valld a mi
er / AMEN.

A Simtu Dögum
Morgun Bæneñ.

O Herri Jesu Christe / þu
ert þeillisa sanna Lios /
sem burt rekur Myrkur D
urefiar / ⁊ Daudans flugga

þitt Nafn vil eg vefsama/
þi vil eg Lof syngia z þack
er giora/ad þu hefur so na
ðarsamlega verndad mig/ a
þssare Nottu/ z leidd mig vr
Myrkrunū til Lioffens/ z ve
rndad mig þ Dgn Næturen
ar/ þoret Diosulsins skelsin
gu/ Draugū z forintū/ Þyr
er þre skadsamlegu Drepsott
z Myrkrunū lædest/ þ ma
rghættudū Gottū eg Siuē
domum / sēn yper mig hepde
tuñad ad fōa/ z heft vmi
mgt mǫna Eal mǫ þǫnū þy
llde

Ade / z vaðad yfer hette / so's
 einn Níðer vaðer yfer sinne
 Níðr / þar að auðe / hefur
 allt huad eg hefse / þ þína st
 oru Mýstunseme / fra öllum
 ada bjuarad vered / þ slíka
 nandarsamlega vernd / z þ al
 la þína Belgjörninga; síe
 þier æfenlegt Lof z Meidur.
 Um þína Magt vil eg ta
 la / z ærla Morguns þína
 Gíæstu prýssa / þui þu ert mi
 tt Trunadar traust / mín fa
 sta Dorg / mín styrki z Mja
 lp / mín trúfaste Gud a hvar.

rn eg treyste / þu gleður mitt
Niarta / 7 gírer mína Ásio
nu Gladurá / Eg bíð þig þ
þísi heilaga þingaburd og
Maðdomstekning / að þu vi
lier á þessum Deige / láta þ
na Mýstunseine vpprenna
þer mæ / og frakkema / so
sem fagrann Morgunroða /
eg til mín koma / so sem ei
na Morgundogg / Vpp lyp
þu mína Blinda Nátturu
og formyrkvad Niarta / með
Þeifla þinnar Guddomleg
rar Veru / so í mínu Niarta
rpp

vpprenne su rietta Morgun
stiarna / og þad saka Eios /
huort Mefena vpplyser til
eiliffs Ljfs. Þar dueittu
mig eirnen a þessum Deige
þyrer öllu Zllu / Vertu mitt
Mædugur Herra / þu a þig
vona eg / Mæn Sæl vænter
þæn fra eirne Morgunvok
uñe til annarat / Vertu mitt
Styrkur Armleggur / þegar
snefmindis / og þar med mitt
Nialpræde a Normungarst
manum / Þernda þu mig a
Sælu og Ljfauna / so ad eg

mæte ecke neinu Bondu / og
ad eingen Plaga nælægest
mig. Keð burt fra miet al
la Zustu Anda / stattu hia
miet / mote þeim Zustusui
lu / kom þu miet til Berndar
mote þeim Nreckuðsu / O he
rra Gud / frænkum þu hia
off / Vert votta Nanda.

Ja / Vert votta Nanda vir
ðst þu ad greida / og ad styrk
ja vora Armlegge z vora Fi
ngur / og tieña off ad hallda
þæn Bodord / sus vier synd
gum ei / Dag a mote þier /
þetta

þetta veistu oss vegna þínar
ar mþlu Mýskunar/
A M E N.

Rúslid Bænna.

Lofadur síe Gud Fader þ
Jesum Christu med N. Un
da/ sa eine z eilífse Gud/ hu
or af síne margþalldre Gíor
flu/ hefz Náðarsamlega ve
rndad mig Áuma z synduga
Máðestiu/ allá þessan Dag
þ öllu eilðlegu Þáslu Díofo
lsins/ sm um Dagefi fluga
z þ þeirre Drepsottene sem
um Míððeiged forðiarfar/

þ víg

þa

þar mǫ foderlega varðueitt
mig þ vordū spndelegum z
broðum Dauda/ z þ øllum
skada z Nasta. O Drott
inn/ þinn Godgirne tekur suo
hætt sem Nimenen er/ z þinn
Gæfsefke so virdi sin Gfeyn
ganga. Eg bið þig/ þu Nā
ðarfulle Gud/ að þu vili^s af
þisse skærra Nād forergief
a mier allt þ sem eg hepe a
þessum Deige gjort a mose
biert/ þuort sem þad er með
Nugunū/ Vordū eða Verfū/
að þu vili^s snua til min þisse
mij

Myrkun/ z læta mig a þess
ar epterkomande Noit/ reo
samlega sofa z hvílast/ svo
að eg hvarfe nu nie endrar
nær ybergíefe þig / þu sanna
z cilþa hvarld/ heild: að eg
bláfe i þier þ Truna/ z bwe
ohræddur vnder þíne veind/
so sa þín vonde Andskote by
rpest eefe að nalgast mig/ z
kufte mi' eefe neirn stada að
gíora. Drottinn Gud/ þu er
mitt Líf/ z mín Meisla/ þu
ern skal eg hræðast? Þu er
Kraftur míns Lífs/ Quab

þat eg þá ottast ? Mitt Mi
arta þorlætur sig vppa þig /
z so er mier hialpad / þu ert
mæn einka Nuggū z mitt vo
ldugt Stiol / þín hægref
nd styrk^o mig / þín Kietindi
hugga mig / z vnder Bern
þíns Armleggs hef eg mitt
athuarp. Sia þu mið Gud
a Dagen falla eg / z þa and
suatar þu mier / z a Nottufni
þa þeige eg ei / z þu bænhe
yrer mig / þegar eg legg mig
til Sengur / þa huxa eg til
þín / þa eg vaðna / tala eg

um þig / þui þu ert min
alpare/vnder Skugga þi a
Dængia er min Groosun/
min Eal hefr fest sig a þi
er / þitt Rietslæte varduetter
mig. O þu gode Gud/veistu
mit þína Dæd/ ad þegar
min Daudastund tekur ad
nalgast/ z eg sk leggja mig
nidz i minna Daudasæng til
eilífrar Quíldar / Þa mæli
eg þ þína Mialp / i rietsre z
sætre Tru/hughraustur eg
ocpadz/hialpsamlega sofna

eilífs Ljós/ hjer med va
rduettu mig/ so eg væle af
la tíma / og lífe med Spar
nefne/ z Nopseme/ z verde
etíð þunden í chriftelegum
Tilbuninge/ med þui eg kafi
eðke að vita/ a hvarre stúdu
þu vor Gud munt koma/ og
kalla mig í burt hiedan. Þe
tta veistu mjer vegna þins el
fulega Sonar vors Her
ra Jesu Christi/
AMEN.

A Föstu Dögum

Morgun Bænen.

Blessadur sie Gud miñ ska-
pare / Blessadur sie Gud
miñ Heilsgatafare / Blessad-
ur sie Gud miñ hæðste Hug-
gare / hù mier giefur Heilbr-
igde / Líf z Blessan / Quor-
ad er miñ Vernd z hialp / z
mig hefur eptir sinne skoru
Miskunnsemi / a þessare vinnu
denne Nott verndad / bæde
Sæl z Líf / þ marghættar-
re skadsemi Diofsulfsins / z la-

Þu mig koma þu heilbrygðan
þessan Dag. Eg bið þig
mín Níamste Fader/ fyrir
þá Bloduga Súcita þíns
elstulega Sonar Jesu Chr
isti/ að þu vilir eirnen á þess
um Deige taka mig vnder
þína guðlega Músd z hall
da i Mond með mér/ z vern
da mig/ bæði þíð i þra z ytra
so mig þende ekkert neitt vont
þi i þínar Mendur þáfala
eg nu i Dag z alla Daga/
mína óuma Sál/ z mín ve
salan Lífama/ mitt þursan

da

da Líf/ mitt Bít z skín/
fíc z skilning/ z allt mitt fínt
z Hugskot/ allt mitt ætí m
z allar mín* Nuxaner. Líf
z Bít/ z allt huod og gír
re z læt gíra/ mín Bítan
z áfígang/ mínna Góngu og
flóðu/ mitt sæte z Legu/ mín
vilja z ræðslogun/ mínna þ
iu z æfíning/ z mínna Líf
z vídurkíening / z allt huod
og er/ eða efle og orka / Læ
þid þíra z þíra/ E* muleida
mín Aþelot/ Dag z Sundi
míns Andláte/ mín Da

pprisu. O Droftiñ Gæ
verka þu með miet so þ þu ve
ist z villt / hœad þ kienur til
þ. 1. Dyrðar z miet til Gæ
luhjalpar. Þz þar sem eg
syndga i nætturn mæta af
mijnū Breyfleiða a mote þi
er / þa bid eg / að þu villic ec
ke i burt taka fra mi þinna
Wyskunseine / nie snua fra
miet þine Næd / z ei vndân
þaga þinna Nialp / þui þar
er eingeni aþar Gud nie Nial
ware; Syrer þig þepur eing
vered / z ecke heildur neifi

þpter þig: Þu erst þa tók
sýðaste / z þ þá þig er e
en Gud/ Þar þ þáda eg að
cinasta til þín/ láttu þ þine
Gíftu ríftia yfer miet / láti
tu mig mrla sína þína Nád
þui eg vona a þig / leyd þ
mína Fætur a þm ríettu ve
ge/ svo eg gange eðle i Kær
um þra Ogudlegu/ z stann
eðle a vegu Syndugra/ m
stic þar sem þiner Nád gíft
nu Spottatar síta/ Nældu
að eg hape alla Níartás Líf
ast z elstu a þínu Orde og

Þú ert þú ert mig þar í
Dag & Nott/ fyr' vorn Ner
sa Jesum Christum/ Ám.
Rugld Bæneñ.

Lofadur sie Drottinn/ þuor
alleina Dascmbærkeren gi
rer/ Og lofad sie þíns dyrd
rlega Nafn eilíflega/ & öll
Lond/ hliota full ad vda af
þíns Beggjend/ Eg vil dag
lega prýsa Gud/ & ad Ápne
ðal minn Mætur þacka þm
æ meir & meir / Þui nær eg
talla/ þa þanþerter þm mig
& þegar eg veina/ þa þneng
er

er hñ sñn ②

eg bid þa gæter hñ at minn-
traust. Drottinn er mitt Tru-
nað^r traust/ minn styrki z
alp; þre stóru anaud z man-
raunū s^u vñ^r mig hafa fœd.
Þar þ^r lofa z þrýssa eg þig/
þu eilífte Gud/ad þu z þ^r
a þessū Deige/fodurkega z
rindad mig/þ^r öllu skada/z
lre Olucku/sem mier her
kustad til ad falla. Mitt
arta er gladyert/z mín
sæl þrýssar þia/þ^r alla þína Giv-
stu z M^g hñseme/ mín Tu

þína Nædu
þu þig/ z alla tíma seigia.
Lofaður se Gud/ Blessað se
þín N. Nafn/ Eg þig þig/
að þu villic af þíne Næd þ
gíga mi' allt þ þ eg hepe a
þíu Detge syndgad a mote
þi' Og nu a þssare ept' far
íde noftu varducita mig/mz
þu þu mier tilheyrer. Ber
þu þíu Skiofður z mitt þi
þi/ þfer míne Nægre Nende.
O Drottinn/ varducittu mig
þ þíu þíu/ vernda þu mína
Sál z vert mier Nædugur/

pui a þ
eg. Eg
z kalla til Næf
Guds/ til Guds sem er da g
ster a minn Eymdu. Sia
hfi sem mig vardueiter sefu
eefe/ z Israels vernda
iar eefe. Nfi mun varou
min Gang a rietum Beig
so eg rase eefe/ z min Fe
or skidne eefe. Nfi mu
lata min Fot steyka/ pui
no Ord er mitt Lios a minn
Begn. Þar þ/nær eg legg
mig nidur / þa mun eg eefe

Ja þó þú
þielfa nein

minn Grind

þú reide þá Dgudlegu / nær
þá Stormur klemur / O þe
þá Gud / lát þu Lios þíns

Þú istsa yf^r mætt / so eg
ge mig niðut / z sofe með
þú / fríde / z huglest ann of
þú þíne hlífð / þú þu

þú alla hialpar mí

Þú þánu Nafne vil eg nu
leggja mig til Quíldár / z la
ta mína Magnahvarma so
fna / þu Drottinn Gud munt
mig

eg nico. 200
velia/ 21

afna guðvort

þvort þín eilífur

Herri Jesu Christi þu

gætt þier lífer z lífer þu et

þín líf. Vanda

lífo eit eilífðar. 22

A Laugar Dögum

Morgun Bænir.

Þu sátt eilífur Gd.

ge Gud/ Fader vors Herri

Jesu Christi / til þín vpp

þeg eg mitt hugstot/ miz ser

3 vinf

110

Þessi Rítt

bla i munn

þá Sannleik

þútt Málpræde vil co

lala/ Eg vil esse leyfa þi

Gjafu z Trufaste/ forðr

u Sannleik/ z

ísta þess eða þú enu go

ra/ sem þu hefur gjort mætt

i þess eirn Agjætur Mlut

d poeká Mottne/ z ad

ungia þínu Mafne Sof/ þu

þín aílra hæste/ og ad beda

ad Morgne þína Mýskun

z ad Kvölde þín Sannleika

ad kunn góða. Þar þóttu þrýs-
ar þu gægn Sál, að þu hefur á
þessari Nötu, af þine yf-
gráfanlegni myskensinu vernd-
að mig. Blessaður ertú
Dróttinn Guð Fæðing, þú sem
gúð sýner þig náðugan & lýkn
Jamañ, við alla þá sem þyn leika,
og elska þitt Hálpræði. Blessað
er þitt mykla Nafn i öllum lönd-
um, núorð að er vor Hlyfð & hvalp-
næðe. Blessuð sattu öll þyn Vek
sem þú gættir við Máñana Sönu.
Eg bidd þig, að þu elgís eimón
vernda mig á þessum dægi.

so rávondi þannar Djöfull-
en gjöf meir eðle nockurn
Skada, og að hönd þetta O-
múldu snerti mig eðle, Drott-
en Gud minn Helougafare, árla
vænna eg til þijn, þegar meir-
vonds atkalla eg þig, þaipa
þu meir so eg frammanvi vork
menmar Hallanar trillega, og
þuad sem meir er óþjafad, þer
til Lofs, en minnum Nauunga
til Betrinar, so eg misbroke
eðle þessa Dags Gæst til neorna
þenda, nu stygge þig með min-
um Gæstum og misverbum og
yfer.

yfertrou ætíð Satt miala mæn-
ar þelloge skírnar. Heltu
mér einn þa nán, að eg taki
mér vara fyrir þeim fex hlut-
um sem þú hatar, og fyrir þó
þóunda sem þú er andstyggi-
legur, sem er drambfönn Augi,
þýsk Tuniga, þær Hendur sem
eithella Sanklausí Blöð, og
Skarla sem bjó yfir þrett-
lífi & Þuskuþrum, þeir fel-
ur sem fýðer eru til að gjöra
þaða, Falsvottur sem dærf
lega framber lygi, og þa sem
kennir upp Hatrí a melle bráðna.

51
Tynr slitum og óðrum þurk-
um Lofum Vandveittu onig men
Guð, og gæfnað, að öll onin Verð
og allur onin lefradr þockneft,
þær, í þynum elst hilega Syna,
Vorun Herra Jesu Chrísto, þuor
med þær lefar og ríkar, í ein-
-ungu Heilags Anda, frá eitth
fel Elufðar. Amen.

Rúpld. Benen.

Lof se þær þu Hooðfa og Óðauð
leqi Guð, Lofuð se þær gæfna
í myskunsemmi, Lof se þær
elufte Speka og Sannleika, þu
þem onig þefur verriðað á
þessum Deige, frá öllum Þaða
og

og kasta. Eg bið þig, að þú
vilgjir náðarsamlega fram-
halla þinnu gæfðu, sem þú
hefur verið mig uppbyrjað, &
lærir mig umig a þessare
nótt, huglaft vnder þíne aðfu
Hlyfð, og skjölur mér með
þynnum þengum. Lættu mitt
afkvarf og frónaðartraut
vera vnder skugga þinna
Armlaggja, so eg öllest öngva
Ólúku. Vard veittu mig min
Guð, so sem eitt augna star-
-alldur, skjöl þú mér vnder
Skugga þína vængja. Þ. Rott.
R. W. en

En þú ert minn Guð, og min
arfleysis, min heill og miti
heilpræði stendur í þínu
Höndum. Heilpa mér veg-
na þeirrar gæfu, þó hvarke
Stær yfer mig Otta né Skelf-
ing, þó að ögn náturennar
falle ekki yfer mig. Verla er
nándugur, þú minn Lord tregh.
er á þig. & under Skugga
þinna Vangia hefi ég mitt
a skvarf. Eglesta Drott-
ens i önnu áránd. Min-
ar hendur vilt breiða og
a. Nottune, og áskilja
af

af þui minn Satt hefur
 þu orði annarslæðar nok-
 ra Hegginn. So veit eg ekki
 af meinum Dórum Hvar þu ert,
 hvortu á Hvernu me Góðu,
 en af þess allsnáða. En
 Midnætti þegar eg vakna,
 hugsa eg þess þyns nafns,
 þu þá er þu lyftilegt, og
 eg minnst á þína gælu,
 Og Trúfelle, hvortu þu hefur
 auðsynl mics. So þá þu þess
 fyrir þinn Rættleis dóm,
 þegar eg er Sorgfullur, þá
 þu minn þessa

húpa eg til Guðs, og mætt
mitt hjarta líður megi &
angist, þá tala eg um minn
hellougrafara, þú hann for-
ermina Jafn er Fordorff-
eunene, & frelsar mig frá
Dauðans Böndum. Herra
Guð minn Hellsugrafara,
eg kalla til þín Daga & nött
að þú vilgir fyrirgefa mig
alla minna misgjörninga,
með húðrum eg hefi á þess-
um daga og á allre þess-
are Váru Syndgað i mön-
þar. O Blóten, frelsa þú
minna

minna Sal, fyrir þessar mál-
unar Taks, þu ert náðug-
ur & réttvís, og vorstu er
gryfkuð á mig. Drottinn Guð
aðdrættir þá einföldu. Þeg-
ar ég legg mig niður, þá þil-
-þar hann mig á Taks aðtr,
þar fyrirvil ég glæður ven-
og þryfa og vegsanna þig í
minne Róglu. So þessala og
na minn líkama & Sal í þessar
Skendur, þu Tröfaste Guð, þú
sem mig hefur endurleysh fyr-
er Vorn Herri Jesum Chri-
-stem, Amen.

Guð.

Ein opindek Satning

Þú fúrtlett þer daga Þú og

mýskuntama Fíðer, Eg áum þ

veðleg Maðeskia viderstæni

ad eg erecki allumasta gíð.

en og Fíðdur i Syndene,

þelldur ad eg hefse, (þuiverr)

allan mun aldur, frá þam

arku, allt þessara

nalagrar Skundar, fram

leidd med morgun þung

um Syndum. þu eg hefse

ecku ottast þu og elskad

minn fíðra og þu, af

öllu harta, og af allre líl

öllum.

Íllum krossum og af öllu mi-
-nu krossi þó, og ekki þrá-
-ft me triad þess, yfir alla
Hlute fram, ekki heildur
af Hæsta ákallad og þrá-
-ad þitt heilaga Nafn, heil-
-ur mig brikad þá með
Blóði og eivum, Lygum &
Hukum. Eg hefi óþfennit
forsómad og þráktad þess
-dekur þyns heilaga Orðs
& mig lyft mig þar við be-
-tráð. Eg hefi ekki elskað
með Næmga fösem salf-
Svi an

an mig, þellur þatad for-
-aklad & mógad þert &
gjör þonam þhada og lant-
@ gjoða. Eg hefi þuivandi-
-lega & þarlega breitt þer
med orðum og verkum. Í
mynum vöguum & alþur-
-um hefi eg heft i fram-
all þarðad þarigenda
mole myns Nainga þur-
leika, og alla þannall
mynum þannkriftum,
med orðum og yllum
arnlefre, eg hefar þad
... aug

þísa til alls hattaðrar
sonðku, eg hefi ærind
Drömblátur, Squarn, O-
hreenlifer, Reiddin, Of-
nættflutarnur, Grundgútur
og Lakur, og þarmé gífa
mynum Næringa þó &
Tilfni til að Syndga. Eg
hefi förfertrodd Sattma-
la minnar hæl ögu Skurnar,
og á huorn aðrar marla sem eg
hefi Syndgað, a möle þíu, he
það með Skupunum, Orðum eða
Þerkuum, heumaglega eða opin-
berlega, og allar mýnar duld
& vñ an

-ar Synder, hvernafu, som
erh. Kvarnanna Ransakare,
veit þu betur en eg skal þu mig
Eldan ad Vera, þar þu ert
eg oned hvarnarlegre áðran z
Angur trega. Þeg er víst
einn ónægur þráll, eg þessi
Syndgæd i Himninu og þu
er þu er og ekki vordugur
ad eg heit þitt Barn. Eg
upplýst mig um águðum þu
þu, þu eg þessi oned morgun
fengum Syndum Horlegum mod-
ga þig, og þu þu þu þu
allur sátt og þu þu þu þu
þu

far Synder mig vnderbrut-
-tua, og eru mer so þungar
Orðnar, so sem óberleg þyr-
-de. So kem eg þo an þessum
Nadarnar tjúma og Appell-
-era frá þynna stranga Þráttse-
-ke þínar ómálanlegar vígðin-
-seme. O Herra Gud, verld
muer Aumum & Syndugum nad
vegur, fyrirgef muer minar
Synder, & tak hi Þefalungs
fyrir þær þær sahl eufu da-
-da þyns elskulaga Sonar
Jesu Kristi, og veit muer þe
þrum minns lífríðar.

AMEN.

170

L. viij.

Longfellow

MS
E. 3. 1. 1

Longfellow

145

as

Kast ogel-
ci gum vi-
ns Naz
nie fi-
e lüwa
eigum vi
zolla i
mum
ad 4

oil
5.

uer

a ii

10⁺

1

0

4

1

7

7

6

Edur þá tel-
ur þá í þei-
þeim z hl
þá z or-

deyða

elsta

erðu

dr gi

he

rga

rau-

St.

te
u
ku
ta

ned fēlyhū

Under hūg

gum, hēdūc.

maipa, so

phaldi ā -

est

ā

fagkan

pinum

og elyka

iglega

n na.

tōlum

edur

am

ed
ei

2.

3
The

eadur in
han hafi

ast hans
lon, me
i uga
hans er,

eiðu
fælu
maun-
þyðu
þeitt
er

12

Hum. p. y.
fossu ha.
iquum vi
st hant
a mōte
um; en
e hant
n lo par
odum
nem vi
ponū
dord

11

5
11
1
1

lu. Joh 3
elstæd
on, vppa
qn trua
heldur þa
rdsmur
Tiu Do.

vppad
ds lög

ögmá

Synd
en Sy

uer ad

þrúad

4

100

by aishyni
la 2 mid f
demung yfir

g Idran?
ans An gur
r Synde
flu' gudle
d ad hafa
mar seu
iffi ad af
godver
d odid
= 419-

pen?
i peim
stie
igre
ude

C/110

1

111

111
111
111
111

111
111
111

3

Fe

liu.

5m

ly-

alla

Sto.

u pej

ur.

E pty.

ga

ode

pei

kur

ter

māo

bu

3

6

on
ten
of
af
vn.
kr
m,
r
app
ti
gre
all
om
-oa

Deuda

b m

hans
ns va
yone
unly
f gn
rifin
ket
e

2 Am.
lega
ella-
yn dan
na

6 m

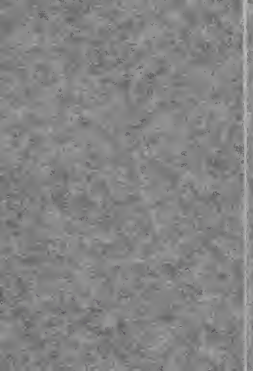

cur
s bel
ljes
et. i
vkvu
upur
dagl.
a et
vkvu
anda
rett
t lyp

Trini

a
ad
gn
off

64

bvii

6411

U6
Ma
no
nei

27
Sp

ad
rde
er
m

1
T

ur
n
i
lie

quor

C

t
o
i
n
t
a

g
n
c

s

ng

g

C. 11

n
so
ei
lor
ma
n
hu
os
na
ga
lm
vil
ti
of
note

Cm

fi'

ty

u

u

u

u

u

u

u

u

u

C. 111

ALDVVS DSDS D
ET
IT

€
T

12

or
na
ut
us
la

r
a

id

Cvi

C VII

1
e
e
f
l
er
r
n
e

2

1

2

d

d₁₁

7
l
n
a
s
a
n
t
t
t
t

en

lg

dar

er

n

r

a

n

ā

L

u

d.m

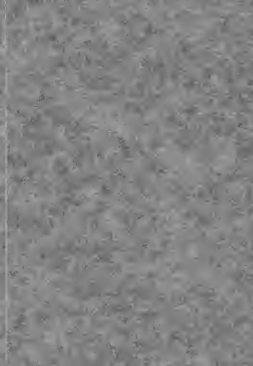

e 11

le
le
cu
it
ku
h
ca
2.
3r.
em
ts
na
or
ur
og

e III.

o
l
l

um
lt
t.
p
or
al
n-

ev

off
Ga
r
e

T
n
e
x
n

Ev

29
u,
di
C
T
d

n
ur
e
d
a
n
n
f
d
g
g
a
d
u
n

f 1111

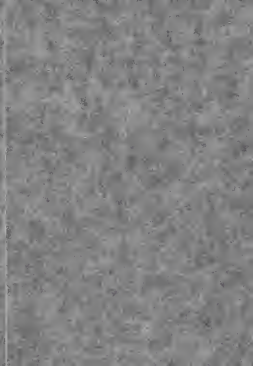

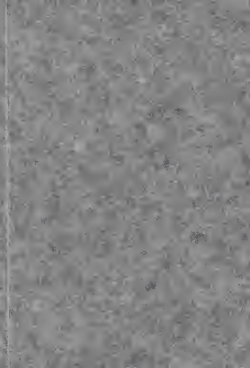

n
ig
ge
la
ig
ull

pu
s
let
ga

2

1

2

1

2

1

2

1

2

1

2

1

2

1

2

1

2

h vii

Il
ma

1
Ska

Buo

stad

gug

ellbr

uor

lp z

wa

unli

odi

stad

oglant

ce *

1 ac

et

in
t Sine t
torm
agyo
hang
gu t
i, mū
ma id-
a Tru
t good
, boodi
ruladis
Stuid
dauda
t

± y

117

fi
i. u.
ma
sant.
Kard
id pi
a vi
Kard
fande
i ne
diger
ell due
inslyst
rdi og
væ -

in nor

mine

tri

ut & hi

mati

romu.

Fig. pu

herur

aga ve

a tal

hædi

ut hi

in Sol

Brad

in Tunge

Mac

தலைகீழ் திரைப்படம்

g alreina sta treysti
vona a þig. Drottinn
u þess alra hæðra
Thúds sem endagi

inn eyndu. Són

rdveitir, sepur

undam. Són

rdveita

vegi,

í Fotst.

mun ecki

þui ha

inn vinnu

og legg

ez ecki

ottastu.

Ottast, heldur fœt
7) mun eða f
eð Dgna

(And)

10
0
g; 10
Sinn
112

Skollougu þacklak
Lete vileq ecke d
S... Om p

De

